

28/03/2016

EK 8

Davacı : Türkiye Seyahat Acentaları Birliği (TÜRSAB)
Vekili : Av. Emre Şıklaröğlü
Eskişehir Yolu 9.Km No:266 Tepe Prime B Blok Kat:1
No:32 Çankaya / ANKARA
Davalı : Ulaştırma, Denizcilik Ve Haberleşme Bakanlığı
Vekili : Av. Hakan Çeliközer - Aynı Yerde

Davanın Özeti : Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Karayolu Düzenleme Genel Müdürlüğü'nün 06.12.2012 tarih ve 22692 sayılı, "A Türü Yetki Belgeleri" konulu Genelgesinin (2013/KDGM-02/YOLCU); transfer ve ulaşım hizmetlerinin seyahat acenteleri için çok önemli bir unsur olduğu, 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu göz önünde bulundurulmaksızın dava konusu Genelgenin düzenlendiği, Genelgenin 1/2-a ve 2/2-a maddelerinde "grup yolcu taşınır" ibaresinin yer aldığı, Karayolu Taşıma Yönetmeliğinde A1 yetki belgesi ile sadece grup yolcu taşınacağına ilişkin herhangi bir kısıtlamaya yer verilmediği, dört kişilik araçlarda çoğu zaman tek kişinin transferinin sağlandığı, Genelgedeki bu düzenlemeyle tek kişinin taşınma imkanının kalmadığı, seyahat acentelerinin 9 koltuğa kadar olan taşıtları ile şehir içinde bir noktadan başka bir noktaya yolcu taşımacılığı yapmasına izin verilmediği, A türü yetki belgeli araçlar için grup yolcu taşınması zorunluluğunun getirilmesiyle, bu tür yetki belgelerinin fiiliyatta yok sayılmış olduğu, 1. maddenin 2. bendinin (d) bendinde, A1 yetki belgesiyle kamu kurum/kuruluşlarıyla geçerli bir taşıma hizmet alımı sözleşmesi kapsamında şehiriçi taşımacılık yapılabileceği düzenlenmişken, (f) bendinde, bu tür bir sözleşme bulunması halinde A1 yetki belgesi alınmasının zorunlu olmadığı belirtilmiştir ve iki bendin birbiriyle çeliştiği, 1. maddede A1 yetki belgesiyle sadece tarifersiz taşımacılık yapılabileceği belirtilmişken Geçici Hükümler başlıklı maddenin 4. bendinde tarifeli taşımacılık yetkisine sahip A1 yetki belgesi sahiplerinden bahsedildiği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Karayolu Taşıma Yönetmeliğinin "tarifersiz yolcu taşıma" tanımında belirtildiği üzere, tarifersiz yolcu taşımacılığı yapmak üzere düzenlenen B2, D2, D4, A1 ve A2 yetki belgeleriyle sadece grup yolcu taşımacılığı yapılabilmemesinin mümkün olduğu, dava konusu Genelgenin Karayolu Taşıma Yönetmeliğine uygun olarak düzenlendiği belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Ayyüce Okumuş

Düşüncesi : Dava konusu Genelge'de, ülke çapında faaliyette bulunma yetkisini haiz seyahat acentelerinin kendi mevzuatından kaynaklı durumunu dikkate alan bir düzenleme öngörülmemesi nedeniyle hukuka uyarlık bulunmadığından iptali gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Arzu Bozkurt Şen

Düşüncesi : Dava, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Karayolu Düzenleme Genel Müdürlüğü'nün "A Türü Yetki Belgeleri" konulu 06/12/2012 günlü, 22692 sayılı Genelgesinin (2013/KDGM-02/YOLCU) iptali istemiyle açılmıştır.

05/10/2007 günlü, 26664 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliği'nin "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinin (i) bendinde "Transfer", "Turistin; düzenlenen paket tur veya turun başlangıç noktasına kadar, herhangi bir safhasında veya sonunda, sınır giriş ve çıkış kapıları, marinalar, şehirlerarası veya uluslararası ulaşım hizmetlerinin sunulduğu otogar, gar, liman, havalimanı gibi yerlerden konaklama yapacağı tesise veya tesisden bu ulaşım hizmetlerinin sunulduğu yerlere veya programın başladığı yerleşim yerinden konaklama tesisine veya programın bitiminde, tesisden yerleşim yerine bir araçla bir tarifeye bağlı kalmaksızın seyahat acentası tarafından verilen ulaşım hizmeti" şeklinde tanımlanmış; 5. maddesinde, seyahat acentalarının vereceği hizmetler arasında transfer hizmetine de yer verilmiştir.

Anılan Yönetmelik maddesi hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, Yönetmelikte tanımı yapılan transfer hizmetinin, seyahat acentalarının münhasıran yürüttüğü hizmetler arasında bulunduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Nitekim, bu husus dikkate alınarak Karayolu Taşıma Yönetmeliğinde seyahat acentaları yönünden düzenleme yapılarak, anılan Yönetmeliğin 8. maddesinin (ğ) bendinde, "14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu ile 5/10/2007 tarihli ve 26664 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliği hükümlerine göre kurulmuş seyahat acentalığı belgesine sahip olanların, yaptıkları organizasyonlarda verecekleri hizmetlerin kapsamına karayolu taşımacılığını da dahil etmeleri halinde; gerçekleştirilecek taşıma yurtiçi ise B2 veya D2, uluslararası ise sadece B2 yetki belgesi olarak taşıma yapmaları veya bu taşımaları söz konusu yetki belgesi sahiplerine yaptırmaları şarttır." düzenlemesine yer verilmiştir.

Karayolu Taşıma Yönetmeliği incelendiğinde, seyahat acentalarının gerçekleştirecekleri taşıma işlerinde alacakları yetki belgeleri olan B2 ve D2 yetki belgelerinin "otobüs" ile yolcu taşımaya özgü olduğu anlaşılmaktadır.

Oysa, dava dilekçesinde de dile getirildiği üzere, seyahat acentalarının yaptıkları organizasyonlara katılanların kimi zaman 8 kişiden az olduğu dikkate alındığında, Yönetmeliğin 8 (ğ) maddesi uyarınca 8 kişiden az olan yolcu için otobüs ile hizmet verilmesi gibi bir durumla karşılaşılabileceği açıktır.

Bu durumda, seyahat acentalarının kendi mevzuatından kaynaklı özel durumu dikkate alındığında, diğer bir anlatımla, transfer hizmetinin seyahat acentalarının münhasıran yürütmekle yükümlü oldukları hizmetler arasında olması karşısında, bu acentalar tarafından verilecek transfer hizmetinde bu husus göz önünde bulundurularak bir düzenleme yapılması gerekmektedir.

Karayolu Taşıma Yönetmeliğinin 6. maddesinin 1. fıkrasında A türü yetki belgesinin, ticari amaçla otomobille yolcu taşımacılığı yapacaklara verileceği, taşımanın şekline göre yurtiçi transfersiz yolcu taşımacılığı yapacaklar adına A1 yetki belgesi düzenleneceği kurala bağlanmış, aynı Yönetmeliğin davaya konu 8. maddesinin (h) bendinde ise, A1 yetki belgesiyle yapılan taşımalarda; yolculuğun başlangıç (kalkış noktası) veya bitiş (varış noktası) yerinin yetki belgesi sahibinin merkezi adresinin bulunduğu il olması zorunluluğu getirilmiştir.

Dava konusu Genelgede ise, yukarıda yer verilen Yönetmelik hükümleri çerçevesinde A türü yetki belgeleriyle yapılan faaliyetlerle ilgili olarak bir takım kurallara yer verilmiştir.

Bu kurallar incelendiğinde, seyahat acentalarının A1 yetki belgesi ile taşımacılık yapmalarına olanak bulunmadığı görülmektedir.

Dolayısıyla, dava konusu Genelgede seyahat acentalarının durumunu dikkate alan bir düzenleme öngörülmemesi nedeniyle, hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, eksik düzenlemenin iptali gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onbeşinci Dairesi'nce, duruşma için taraflara önceden bildirilen 16.12.2015 tarihinde davacı vekili Av. Emre Şıklaroğlu'nun geldiği, davalı idareyi temsilen Av. Hakan Çeliközer'in geldiği, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenerek işin gereği görüldü:

Dava, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Karayolu Düzenleme Genel Müdürlüğü'nün "A Türü Yetki Belgeleri" konulu 06/12/2012 günlü, 22692 sayılı Genelgesinin (2013/KDGM-02/YOLCU) iptali istemiyle açılmıştır.

1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu'nun 4. maddesinde; Türkiye'de seyahat acentalığı faaliyeti göstermek için Bakanlıktan işletme belgesi alınmasının zorunlu olduğu belirtilmiş olup, bu kanun uyarınca 05/10/2007 günlü, 26664 sayılı Resmi Gazete'de

yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliği'nin 5. maddesinde;

" (1) Seyahat acentalarının hizmetleri şunlardır:

a) Seyahat acentalığı faaliyetleri, Kanuna göre kurulmuş seyahat acentalarınınca yerine getirilir. Tüketicie yönelik olarak bir bedel karşılığında **seyahat acentalığına münhasır faaliyet** olarak tanımlanan hizmetlerin seyahat acentası olmayan kişi ve kuruluşlar tarafından yapılması yasaktır. Seyahat acentalarına münhasır hizmetler şunlardır:

1) Münferit veya gruplar için bir programa bağlı ya da programsız geceleme veya gecelemezsiz yurt içi/yurt dışı tur veya paket turları tanıtır, oluşturur, pazarlar veya satar,

2) Kara, deniz ve hava ulaştırma araçlarının ve bu araçlara sahip işletmelerin rezervasyonunu yapar, biletlerini satar,

3) Seyahat acentalarının ürettiği hizmetlerin tamamını ya da bir kısmını ürün sahibi seyahat acentası tarafından yetki verilmek suretiyle satar,

4) Transfer yapar,

5) Kâr amacıyla konaklama, ulaşım, gezi, yeme-içme, eğlence sağlayan, sportif faaliyetler, kongre-konferans, dinî, sağlık, eğitim, kültürel, bilimsel ve meslekî inceleme, teşvik veya destek amaçlı seyahat ve bunun içinde yer alan hizmetleri organize etmeyi, sağlamayı, pazarlamayı, gerçekleştirmeyi içeren paket tur veya turları düzenler, satar." düzenlemesine yer verilmiştir.

Anılan Yönetmeliğin "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinin (i) bendinde "Transfer", "Turistin; düzenlenen paket tur veya turun başlangıç noktasına kadar, herhangi bir safhasında veya sonunda, sınır giriş ve çıkış kapıları, marinalar, şehirlerarası veya uluslararası ulaşım hizmetlerinin sunulduğu otogar, gar, liman, havalimanı gibi yerlerden konaklama yapacağı tesise veya tesisten bu ulaşım hizmetlerinin sunulduğu yerlere veya programın başladığı yerleşim yerinden konaklama tesisine veya programın bitiminde, tesisten yerleşim yerine bir araçla bir tarifeye bağlı kalmaksızın seyahat acentası tarafından verilen ulaşım hizmeti" şeklinde tanımlanmıştır.

Anılan Yönetmelik maddesi hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, Yönetmelikte tanımı yapılan transfer hizmetinin, seyahat acentalarının münhasıran yürüttüğü hizmetler arasında bulunduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Nitekim, bu husus dikkate alınarak Karayolu Taşıma Yönetmeliğinde seyahat acentaları yönünden düzenleme yapılarak, anılan Yönetmeliğin 8. maddesinin 1/(ğ) bendinde, "14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu ile 5/10/2007 tarihli ve 26664 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliği hükümlerine göre kurulmuş seyahat acentalığı belgesine sahip olanların, yaptıkları organizasyonlarda verecekleri hizmetlerin kapsamına karayolu taşımacılığını da dahil etmeleri halinde; gerçekleştirilecek taşıma yurtiçi ise B2 veya D2, uluslararası ise sadece B2 yetki belgesi olarak taşıma yapmaları veya bu taşımaları söz konusu yetki belgesi sahiplerine yaptırmaları şarttır." düzenlemesine yer verilmiş; anılan bent Dairemizin E:2013/2187, K:2014/5505 sayılı kararı ile "... seyahat acentalarının taşıma hizmetini de içerecek faaliyetlerinde asgari olarak ne kadar yolcu taşınması gerektiği yolunda hiçbir yasal sınırlama bulunmadığından, sunulacak hizmetten yararlanacak müşteri sayısı dikkate alınmak suretiyle, 9'dan az sayıda yolcuya taşımacılık hizmeti verileceği hallerde otomobil türü araçların kullanılmasına izin verilmesi gerekmektedir. Bu durumda; dava konusu Yönetmelik maddesinde seyahat acentalarının yaptıkları organizasyonlarda verecekleri hizmetlerin kapsamına karayolu taşımacılığını da dahil etmeleri halinde; gerçekleştirilecek taşımanın otomobil türü araçlarla da yapılabilmesine izin verilmesi gerekirken, bu tür taşımaların B2 veya D2 türü yetki belgesi olarak yapmaları veya bu taşımaları söz konusu yetki belgesi sahiplerine yaptırmalarının zorunlu olduğu yolundaki kısma ilişkin eksik düzenlemede, kamu yararına ve hizmetin gereklerine uygunluk bulunmamaktadır. " gerekçesiyle iptal edilmiştir.

Ayrıca Karayolu Taşıma Yönetmeliğinin 6. maddesinin 1. fıkrasında A türü yetki belgesinin, ticari amaçla otomobille yolcu taşımacılığı yapacaklara verileceği, taşımanın şekline göre yurtiçi transfersiz yolcu taşımacılığı yapacaklar adına A1 yetki belgesi düzenleneceği kurala bağlanmış, davaya konu 8. maddenin (h) bendinde ise, A1 yetki belgesiyle yapılan taşımalarda; yolculuğun başlangıç (kalkış noktası) veya bitiş (varış noktası) yerinin yetki belgesi sahibinin merkezi adresinin bulunduğu il olması zorunluluğu getirilmiştir.

1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu'nun "Şubeler" başlıklı 6. maddesinde ise seyahat acentalarının yurt içinde ve yurt dışında sürekli veya geçici şubeler açabileceği hükmüne yer verilmiştir.

Dava konusu Genelge ise; A1 ve A2 yetki belgeleri kapsamındaki faaliyetlerin hangi kapsam ve kurallar çerçevesinde yürütüleceğini göstermek maksadıyla çıkarılmış; 1.maddesinde A1 yetki belgesiyle sadece yurtiçi tarifersiz yolcu taşımacılığın yapılacağı; grup yolcu taşınacağı, taşıma sözleşmesi yapılarak taşıma faturası düzenleneceği, ayrı ayrı yolcu bileti düzenlenmeyeceği, kalkış ve varış noktaları arasında yolcu indirilip bindirilemeyeceği, yetki belgesi sahipleri merkezi adreslerinin bulunduğu il sınırları içerisinde olmak üzere şube açabileceği, bu şubelerin ticaret siciline tescil edilmek ve yetki belgesine "şube" olarak işletilmek suretiyle yetki belgesi kapsamındaki faaliyetlerde kullanılabilmesi, kamu kurum/kuruluşlarıyla yapılan geçerli bir taşıma hizmet alımı sözleşmesi kapsamında olan şehiriçi taşımaların yapılacağı, faaliyetlerini ülke genelinde yürüten kamu kurum/kuruluşlarıyla yapılan geçerli bir taşıma hizmet alımı sözleşmesi kapsamında olan taşımalarda KTY'nin 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendi uygulanmayacağı, kamu kurum/kuruluşlarıyla yapılan geçerli bir taşıma hizmet alımı sözleşmesi kapsamında olan şehiriçi ve iliçi taşımalar için ise A1 yetki belgesi alınmasının zorunlu olmadığı düzenlenmiştir.

Bu durumda, A1 yetki belgesi ile faaliyette bulunabilecek olan seyahat acentalarının kendi mevzuatından kaynaklı özel durumu dikkate alındığında, diğer bir anlatımla, transfer hizmetinin seyahat acentalarının münhasıran yürütmekle yükümlü oldukları hizmetler arasında olması karşısında, bu acentalar tarafından verilecek transfer hizmetinde bu husus göz önünde bulundurulurken bir düzenleme yapılması gerekmektedir.

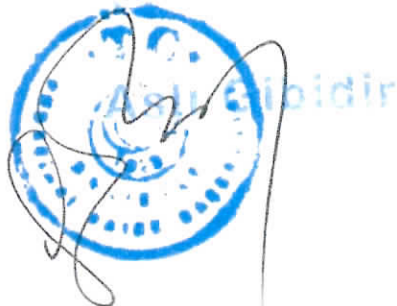
Dava konusu Genelgede yer alan kurallar incelendiğinde, seyahat acentalarının A1 yetki belgesi ile taşımacılık yapmalarına olanak bulunmadığı görülmektedir.

Dolayısıyla, dava konusu Genelgede seyahat acentalarının durumunu dikkate alan bir düzenleme öngörülmemesi başka bir ifadeyle eksik düzenleme yapılmış olması nedeniyle hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Genelgenin **İPTALİNE**, kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenen 2.500.00 TL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, aşağıda dökümü gösterilen yargılama giderlerinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, bu karara karşı tebliğ tarihini izleyen otuz (30) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 16/12/2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Kırdar ÖZSOYLU	Yunus ÇETİN	Ertuğrul ARSLANOĞLU	Mustafa GENÇ	Doç. Dr. Gürsel ÖZKAN

YARGILAMA GİDERLERİ :
Toplam Harç : 200,05 - TL
Posta Gideri : 106,00 - TL
Toplam : 306,05 - TL

16/11/2015

5018

T.C.
DANIŞTAY
BAŞSAVCILIK
Daire : 15. D
Esas No : 2013/5193

D Ü Ş Ü N C E

Dava, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Karayolu Düzenleme Genel Müdürlüğünün "A Türü Yetki Belgeleri" konulu 06/12/2012 günlü, 22692 sayılı Genelgesinin (2013/KDGM-02/YOLCU) iptali istemiyle açılmıştır.

05/10/2007 günlü, 26664 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliği'nin "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinin (i) bendinde "Transfer", "Turistin; düzenlenen paket tur veya turun başlangıç noktasına kadar, herhangi bir safhasında veya sonunda, sınır giriş ve çıkış kapıları, marinalar, şehirlerarası veya uluslararası ulaşım hizmetlerinin sunulduğu otopark, gar, liman, havalimanı gibi yerlerden konaklama yapacağı tesise veya tesisten bu ulaşım hizmetlerinin sunulduğu yerlere veya programın başladığı yerleşim yerinden konaklama tesisine veya programın bitiminde, tesisten yerleşim yerine bir araçla bir tarifeyle bağlı kalmaksızın seyahat acentası tarafından verilen ulaşım hizmeti" şeklinde tanımlanmış; 5. maddesinde, seyahat acentalarının vereceği hizmetler arasında transfer hizmetine de yer verilmiştir.

Anılan Yönetmelik maddesi hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, Yönetmelikte tanımlanan transfer hizmetinin, seyahat acentalarının münhasıran yürüttüğü hizmetler arasında bulunduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Nitekim, bu husus dikkate alınarak Karayolu Taşıma Yönetmeliğinde seyahat acentaları yönünden düzenleme yapılarak, anılan Yönetmeliğin 8. maddesinin (ğ) bendinde, "14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu ile 5/10/2007 tarihli ve 26664 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Seyahat Acentaları Yönetmeliği hükümlerine göre kurulmuş seyahat acentalığı belgesine sahip olanların, yaptıkları organizasyonlarda verecekleri hizmetlerin kapsamına karayolu taşımacılığını da dahil etmeleri halinde; gerçekleştirilecek taşıma yurtiçi ise B2 veya D2, uluslararası ise sadece B2 yetki belgesi alarak taşıma yapmaları veya bu taşımaları söz konusu yetki belgesi sahiplerine yaptırmaları şarttır." düzenlemesine yer verilmiştir.

Karayolu Taşıma Yönetmeliği incelendiğinde, seyahat acentalarının gerçekleştirecekleri taşıma işlerinde alacakları yetki belgeleri olan B2 ve D2 yetki belgelerinin "otobüs" ile yolcu taşımaya özgü olduğu anlaşılmaktadır.

Oysa, dava dilekçesinde de dile getirildiği üzere, seyahat acentalarının yaptıkları organizasyonlara katılanların kimi zaman 8 kişiden az olduğu dikkate alındığında, Yönetmeliğin 8 (ğ) maddesi uyarınca 8 kişiden az olan yolcu için otobüs ile hizmet verilmesi gibi bir durumla karşılaşılacağı açıktır.

Bu durumda, seyahat acentalarının kendi mevzuatından kaynaklı özel durumu dikkate alındığında, diğer bir anlatımla, transfer hizmetinin seyahat acentalarının münhasıran yürütmekte yükümlü oldukları hizmetler arasında olması karşısında, bu acentalar tarafından verilecek transfer hizmetinde bu husus göz önünde bulundurularak bir düzenleme yapılması gerekmektedir.

T.C.
DANIŞTAY
BAŞSAVCILIK
Daire : 15. D
Esas No : 2013/5193

Karayolu Taşıma Yönetmeliğinin 6. maddesinin 1. fıkrasında A türü yetki belgesinin, ticari amaçla otomobille yolcu taşımacılığı yapacaklara verileceği, taşımanın Şekline göre yurtiçi transfersiz yolcu taşımacılığı yapacaklar adına A1 yetki belgesi düzenleneceği kurala bağlanmış, aynı Yönetmeliğin davaya konu 8. maddesinin (h) bendinde ise, A1 yetki belgesiyle yapılan taşımalarda; yolculuğun başlangıç (kalkış noktası) veya bitiş (varış noktası) yerinin yetki belgesi sahibinin merkezi adresinin bulunduğu il olması zorunluluğu getirilmiştir.

Dava konusu Genelgede ise, yukarıda yer verilen Yönetmelik hükümleri çerçevesinde A türü yetki belgeleriyle yapılan faaliyetlerle ilgili olarak bir takım kurallara yer verilmiştir.

Bu kurallar incelendiğinde, seyahat acentalarının A1 yetki belgesi ile taşımacılık yapmalarına olanak bulunmadığı görölmektedir.

Dolayısıyla, dava konusu Genelgede seyahat acentalarının durumunu dikkate alan bir düzenleme öngörölmemesi nedeniyle, hukuka uyarlık bulunmamaktadır

Açıklanan nedenlerle, eksik düzenlemenin iptali gerektiği düşünölmektedir.

ARZU BOZKURT ŞEN
Danıştay Savcısı

**Bu belge, 5070 sayılı Kanun hükümlerine uygun olarak elektronik imza ile imzalanmıŐtır.*